Aydınlık yarınlar için
BİR ADIM DA SİZ ATIN !

Yazılan, Okunan, Kopyalanan, İletilen, Saklanılan, Adrese Teslim Günlük E-Gazete - Yıl: 2 Sayı: 253

1 Mayıs 2003 - Fincanın İçindekiler

- Magazin haberleri ... Hüsamettin Gezer
- Sütlü Kahve Tadında ... Suna Keleşoğlu
- An ... Mehmet Emin Arı
- Türkiye'de Savcılar da Var ... Kemal Duykan

- Milenyumun Mandalı...Sait Haşmetoğlu
- Dost Meclisi, Tadımlık Şiirler, Gereksiz Bilgiler, Biraz Gülümseyin, Birlikte Oynayalım, İşe Yarar Kısayollar, Damak Tadınıza Uygun Kahveler

Editör'den : Bahar Kokulu İşçi Bayramı Kutlu olsun!..

Merhabalar,

Yedibuçuk saat süren toplantının ardından yapılan açıklamada "Devletin temel niteliklerinden olan laiklik ilkesinin önemi ve titizlikle korunması gereği vurgulanmıştır." denildi. Kimbilir neler konuşuldu. Ama bildiğimiz birşey var ki Anayasa fırlatılmadı. En azından Erdoğan çıkıp "Cumhurbaşkanım bana nanik yaptı" diye şikayetçi olmadı. Piyasalar kırbaç yemiş at misali şaha kalkmadı. Kısaca kol kırıldı yen içinde kaldı. Toplantı sonrası yapılan açıklamalar da ayağın ayağa denk geldiğinin göstergesi oldu. Umarız takiyye değildir söyledikleri, umarız mantık, akıl galip gelir, aydınlanır karaya çalan yürekler. Aslolan askerce uyarı almadan sivil unsurlarla halletmek olayı. Allahtan umut kesilmez, gün gelir onu da başarırız evelallah.

.....

Bugün aylardan Mayıs günlerden Perşembe, 1 Mayıs. Hem işçi hem de bahar bayramı. Eskiden 1 Mayıs İşçinin Emekçinin Bayramı derdik, şimdi sadece, hızla yapıştırılmış yamuk yumuk afişlerle, birkaç pankart üzerinde görüyoruz 1 Mayıs - İşçi ilişkisini. Tamamen yasal olup seçimlere bile katılan TKP'nin hala eski alışkanlıklarını bırakamamış olduğunu, sanki yasakmış gibi, gizli gizli, gelişi güzel yapıştırılmış afişlerden anlıyoruz. Henüz özgürlüğün ayırdına varamamışlar anlaşılan. Birde Türk-iş, Hak-İş, DİSK ortak imzalı pankartlar var devlet dairelerini süsleyen. Bahar'ın uyandırdığı sıcak esintiler var gönülleri okşayan.

Eskiden öylemiydi ya, tüm anarşizan duygularımızı dışa vurduğumuz bir gündü 1 Mayıs. İnanmışı, inanmamışı hep birlikte bağırırdık. Şimdi, özgürlük, barış, kardeşlik kavramlarının yerini AB, IMF, dolar, Euro aldı. Bize de kala kala anılarımız kaldı. 1 Mayıs 1977 de kaybedilen onlarca insan, akan kanlar, yediğimiz coplar, kurşun ve patlama sesleri kaldı anılarımızda. O günleri bir daha yaşamak istemeyen biz tecrübeliler, şu sıralarda yaşanan münferit bazı ufak tefek olayları görünce, "Yahu yapmayın biz ettik siz etmeyin" demekten alıkoyamıyoruz kendimizi. O zamanlar sağ sol diye rap rap yürürken, şimdi ileri geri gidip geliyoruz. Oysa ne güzel demiş Nazım; "Yaşamak bir ağaç gibi tek ve hür ve bir orman gibi kardeşcesine" . Gelin bu 1 Mayıs'ı, işçisiyle, genciyle, yaşlısıyla, anasıyla, çocuğuyla gerçek bir bayrama dönüştürelim. Bahar coşkusunu içimizde hissederken, sevgi, kardeşlik, özgürlük, mutluluk şarkılarını işçilerimizle, memurlarımızla hepbirlikte elele omuzomuza söyleyelim. Umutlarımızı taşıyalım yanımızda. Savaşa gider gibi değil, pikniğe gider gibi gidelim kutlamalara, miting alanlarına. Şansımıza hava da çok güzel dışarda farkında mısınız?

ISSN: 1303-8923

ABONE FORMU

email@adresiniz

ABONE OL
ABONELiKTEN AYRIL
HTML TEXT
GÖNDER

Önerir misin?

KISAYOLLAR

SON BASKI

kahvemolasi.com
Arşivimiz
Yazarlarımız
Manilerimiz
Forum Alanı
İletişim Platformu
Sohbet Odası
E-Kart Servisi
Sizden Yorumlar
İletişim
Reklam
Gizlilik İlkeleri

Kim Bu Editor?

Kahveci Soruyor?

KAPI KOMŞULARIMIZ

XasiorK Dergi

ÜÇ NOKTA Anlam Platformu

www.pcakademi.com

Bir sonraki sayıda buluşuncaya kadar bulunduğunuz yerden bir adım öne çıkın. Sevgiyle...

Cem Özbatur

Delikanlı Yazar Kahveci : Hüsamettin Gezer

Magazin haberleri

Merhaba sevgili dostlar,

Bildiğiniz gibi televizyonlarda magazin programlarından geçilmiyor. Hangi kanalı açsanız benzeri programlardan mutlaka var. Kimisi eline mikrofonu almış ünlü veya ünlü olduğunu sananların bacak aralarında yılışık, yılışık dolanıyor, kimi taa Amerika'da plajın birine tezgah kurmuş oradaki bikinili kızlarla göya röpörtaj yapıyor, bir sürü sulu, zırtlak program kanallarda gırla gidiyor.

Bir de bu tür programlarda kullanılan klasik deyimler var ki, ben duydukça ifrit oluyorum. Mesela, ünlü şarkıcı bilmem kim yeni albümüyle "bomba gibi" geliyor gibi. Haberin ekindeki görüntüde ise ünlü olmasına rağmen bu türlerin hepsini tanıyan Necla'nın bile "bu kim ya" diye sorduğu tuhaf giysili kadın albümünü doldurmakla meşguldur. Karının bir yerinde sanki pısırdayarak yanmakta olan bir fitil var ve belli ki bitmesine az kalmış, o yüzden tepinip durmakta, televizyoncular da mevzuyu anlamış, bir yandan siper alıyorlar bir yandan da "bomba gibi geliyor" diye bizi uyarıyorlar, fitil bittiği zaman mazallah yani. Kardeşim biraz yaratıcı olun ya, yıllardır aynı laflar, bitmedi gitti. Hani televizyona Filistin komandosu El Habibi çıkıp da vücuduna sardıklarını gösterip, "bomba gibi geliyorum ha" dese amenna, söyleyecek lafımız yok ama nedir bu tıfıl kızların ikide bir bomba gibi gelmesi, anlamadım gitti.

Bir de bu magazincilerin yaptığı habersiz ev ziyaretleri var ki tam evlere şenlik. Göya habersiz kapıyı çalıyorlar, "hanımefendi sanatçı" kapıyı ev kıyafetiyle açıyor ve bu zibidileri görünce bir şaşırıyor ki sormayın. Bu şaklabanlığı neresinden tutsam bilemiyorum, bir kere o karının üstündeki ev kıyafetiyse benim bildiğim o tür evleri ahlak polisi denetliyor veya basıyor, yok eğer bunların hepsi dümense o şaşırmış numaralar neyin nesi öyle. Benim bildiğim normal bir evde habersiz bir misafir zili çalarsa evin içinde sivil kıyafetle oturan adamların başını çektiği bir koşuşturma başlar, ancak herkes düzenini aldıktan sonra da kapı açılır, öyle o karılar gibi don, paça kapıya çıkıp "ay inanmıyorum" denmez. Belli ki bunlar bizim bildiğimiz normal evler değil veya bu habersiz ziyaretlerin hepsi dümen.

Bu magazinciler sözde ünlüleri birbirine düşürmeye de ayrıca meraklı. Durup, durup "bilmem kim, senin halkkında böyle demiş" diye fitne sokuyorlar, sonra da cevabı bekliyorlar. Sorunun muhatabı önce "ben o karıya cevap vermeye bile tenezzül etmem" mealli girişini yaptıktan sonra Kasımpaşa dolaylarından bir uslüpla inceden lafını ediyor, biz salaklara da "ulan tenezzül edip cevap verse ne olacak acaba" diye düşünmek kalıyor. Bizim oğlan meraklı olduğu için Asterix ciltleri biriktiriyor, ben de ara sıra keyifle okuyorum, onlardan birinde "Fitnus Fücürüs" diye Romalı bir tip var, adam öyle fitneci ki herkesi birbirine düşürüyor. Adamı arenada aslanlara atıyorlar, bizimki onlara iki laf ediyor, aslanlar biribirini yiyor, öyle bir deyus yani. Bence bu adam bile bu magazincilerin yanında çırak kalır, bunların birbirine düşürmediği yok, boş kaldıkça da birbirlerine düşüyorlar, yok bizim rayting iyi, sizinki kötü diye.

Ara sıra televizyonun siyah, beyaz ve tek kanal olduğu programları özlemiyor değilim. Hele ilk televizyonla tanıştığımda çocuktum, günde üç saat yayın vardı, şarkı, türkü ve haber izlerdik. Değil bizim hayatımızı etkilemesi ve şimdi olduğu gibi insanları zıvanadan çıkarması, etkileyici rolü bile tartışılırdı. O zamanlar televizyon hani sinemaya gider gibi, komşuya gidip seyredilen, sonra da unutulan bir şeydi. Şimdiki gibi gözlerimizden, kulaklarımızdan beynimize girip, aklımızı başımızdan alacak bir şeye de benzemiyordu. Masumca gelip, yavaş yavaş içimize sızdı, hepimizi tepe sersemi yaptı, bıraktı. Şimdi de eroinmanlar gibi olduk, şikayetçiyiz ama çok geç. Yıllar önce doğruyu görüp "şeytan icadı bu çocuklar" diyen rahmetli babanneme gülmesek iyi edermişiz gibi geliyor bana.

Sağlıcakla ve magazin programlarından uzak kalın dostlar.

Hüsamettin Gezer
husam@polygon.com.tr

Yukarı

Cafe Azur : Suna Keleşoğlu

Sütlü Kahve Tadında

Merhaba,

Zaman aleyhimize işlemeye basladıkça, eski hatıralar tozlu belleklerden çıkıp gelirler bizden habersiz. İçimizde büyümek, yaşlanmak istemeyen çocukların çağırdığı eski zaman hatıraları kaymaklı dondurma tadındadır.

Başka kentlerin sokaklarında kayboldukça bu hatıraların gölgeleri ile dolaşırım ben. Çocukluğumun prensesliğine ait ahşap evlerin arasında, dut ağaçlarının tepesinde başka cocuklarla haylazlık yaparken gülümsüyorum kendi kendime.

Küçük şehirlerde henüz apartman imparatorlukları kurulmadan yaşayan mutlu çocuklardandım ben de. Bahçeli, tek katlı taş ya da iki katlı ahşap evlerinde kendi topladıkları eriklerden yiyen çocuklardan. Hergün düşüp biryerlerini yaralamaktan bıkmayan haylaz çocukla, bir gözü ağlamayı bekleyen duygusal küçük bir kızı içinde aynı anda barındıran, çayır çimenlerde koşan özgür çocuklardan.

Yıllar sonra deniz kokan bir şehrin sokaklarında dolaşırken bu hatırlamaların ve renkli kuyruklu uçurtmaların gökyüzü şenliklerinde, bir sütlü kahve kokusu geliyor burnuma.

Ve en son türk kahvesi karıştırılmış sütlü kahveyi nerede içtiğimi hatırlamaya çalışıyorum. Çocukluğuna düşen tek kahve tarifi türk kahvesi olan nesillerden olduğumu hatırlıyorum birden. Ve sonra ömrünün son günlerine kadar her sabah bir türk kahvesi içen büyük babaannemi. Gelini ve torunu ve hatta torununun kızının hayran bakışları arasında her sabah kahvesini yudumlayan bu dinç ihtiyarın, sabah keyiflerini yıllar sonra bir taş evin demir kapısından bakarken hatırlayacağımı nereden bilebilirdim?

Bir sahil kentinin birbirine benzeyen taş evlerinin arasında yürürken, açık bir demir kapıdan başımı uzatıyorum. Tadilat yapılan bu evin kocaman avlusundaki ağaca bakarken buluyorum kendimi. Güneşin artık yakmaya başlayan sıcaklığına rağmen serin ve geniş bir avlu.

Büyük babannemin kahve molasını tebesümle hatırladıktan sonra çocukken içtiğim sütlü kahveler geldi aklima. Büyük amcamın eşinin evinde içtiğim şeker ve türk kahvesi karıştırılmış sütler ya da sütlü kahveler...Bizim zamanımızda sadece türk kahvesi ile yapılabilen sütlü kahveler.

Çocukluğumun geçtiği şehrin evlerinin avluları gibi serin bir avlu. Ve orada göğe uzanan ağaçtan bir kuş karışıyor bulutların arasına.

Yıllar öncesi böylesi bir avluda hortumla su savaşı yapan çocukların kahkahaları yayılıyor gökyüzüne. Taş evin avlusunda bir kadın beliriyor, büyük babannem yaşında. Kadınla gözgöze gelip gülümsüyoruz. Ve yavaşca uzaklaşıyorum avludan.

Şimdi bu deniz kentinden ayrılmak vakti. Sokaklara yayılan kahve kokuları. Gökyüzü masmavi ve ağzımda sütlü kahve tadı.

Dönüş yolunda, arabanın aynasında yakaladım kendimi elimle ağzımdaki süt lekesini silerken.
Zaman geçtikçe eski hatıralarım çoğalarak geri dönüyor.
Acı ve sevinç karışan özlemlerimle çocukluğuma bir selam daha gönderiyorum sütlü kahve tadında…

SunA.K.
24.04.2003-San Remo
skelesoglu@eudoramail.com

Yukarı

Aklımda Gezintiler : Mehmet Emin Arı

An

Hafiflik diyordum kendi kendime. Bak kaç zamandır konmamıştı üstüne. Hafiflik diyorum kendi kendime. Nasılda uçurdu beni havalara . Ne bir düşüncenin oku , ne de iç burucu bir kız güzelliği beni vurabilir çünkü yüksekteyim. Bulutlar var çevremde. Bak, pamuk, pamuk ve serin. Güneş bir taş atımında. Yeryüzüne bakıyorum. Ama sadece çiçekler var, bir de çocuklar. Mavi , yeşil çiçekler. Beyaz, beyaz göbekleriyle papatyalar. Daha neler,neler. Binlercesi bir arada, binlercesi. Evet, hafifim, yere konamayacak kadar hafif. Renkli kanatlar takmışım. Düşüncenin agirligida yok yüreğimde. Yarınlar nerede diye soruyorum kendi kendime. Beni kaygılandıran yarınlar. Bir ufuk çizgisi var sadece. Bir ufuk çizgisi, hiç bitmemecesine. İşte diyorum, yarınlar bu ufuk çizgisi. Ardıma dönüyorum. Geçmişim nerede diyorum, geçmişim. Bir başka ufuk çizgisi ayaklarımın dibinde. İşte, bu da geçmişim. Hayretler içinde kalıyorum; bütün hepsi şu iki çizgimiydi. Biraz daha yükselmem gerekecek. Bütün ağırlıkları atmam gerekiyor.

Geçmişin tüm eski benim-kadınlarımı boşluğa, yeryüzüne bırakıyorum. Kimisi çiçek oluyor. Mavi, yeşil ve beyaz göbekli papatyalar. Bazısı da çocuk oluyor. Hatta biri saçları şeytani kıvrımlı tatlı bir zenci çocuk oluyor.

Gülüyorum.

Bir an tekrar önüme ve arkama bakıyorum. Tekrar iki ufuk çizgisini görüyorum. Ama daha da incelmiş ve bulanıklaşmışlar. Yine de seçebiliyorum. Bir şeyler atmalıyım diyorum kendi kendime ve hafifliğime.

Sonra, geçmişin tüm iyi ve kötü anılarını atıyorum yeryüzüne. Kimi bir yaprak kimide bir çocuk elbisesi oluyor. Üzülerek geleceğin umutlarını ve kaygılarını atıyorum. Kimi bir çiçek sapı oluyor kimi de seyrek çocuk saçları. Yükselmeğe devam ediyorum; hafifliğim bir kuğu kanadı.

Bildiklerimi atıyorum; formülleri, mavi tabelalı sokak adlarını, romanların önsözlerini, ansiklopedilerin kupon sayısını, vakur ve sakallı filozofların ümitsizliğini, kilomu, boyumu... İki çizgi gitgide yaklaşıyor, biri avucumda diğeri elimi terletiyor.

Atacak ne kaldı? diyorum. Bu çizgileri birbirine kaynaştıracak ne kaldı? Birden aklıma kişiliğim geliyor. Bir ümitle alışkanlıklarımı, sarı başak burcumu, kızdığım şeyleri, dünya görüşümü, kromozomlarımı, göz rengimi, kulağımın kepçesini, tırnağımın sertliğini, hoşgörümü, ölüm korkumu, ana-baba sevgisini, yakın akrabalara duyduğum küçümsemeyi, alaycılığımı, sevdiğim sabah çaylarını, filtreli sigaraları, zamana olan tutkulu tiryakiliğimi, hepsini beni ben yapan her şeyi atıyorum. Hafifliğim toz zerresinde.

İki çizgi bir parmak mesafede titreşiyorlardı. İki ufuk çizgisi ve bir parmak kalınlığı ve arada bir kişi. Benliğimde gitmişti. Ben demek istedim, hatta bağırmak ama yapamadım. Hafiflikten yaratıldığımı düşündüm, billur hafiflikten. Sadece ama sadece hafiflikten

Yinede iki çizgi -arada bir parmak bile olsa- ayrıydılar. Atacak ne kaldı dedim kendi kendime daha doğrusu olmayan benliğime. Bir ses hafifliğini at dedi. Bunun gaipten mi? yoksa olmayan benliğimden mi? geldiğini bilemedim. Bir korku mermi gibi çığlıklar atarak geldi geçti.

Hafifliğimi sıyırıp attım. Sadece çiçeklerden ve çocuklardan olma dünyaya.

Hafifliğim çok ama çok uzun bir süre sonra yeryüzüne indi. Belki bir yüzyıl yada bir saniye geçmişti. Bunu da bilemedim. Birden yeryüzünde evler, arabalar, dalgalı denizler, tuzlu sevişmeler, acılar ve sevinçler, kırmızı belediye otobüsleri, tozlu köy yolları, generaller ve kırışık yüzlü ihtiyarlar belirdi.

Her şey eski haline dönmüştü.

İki çizgi birden birleşti. Sonra yeryüzüne kondum.

Bir ses "an' dır içinde yaşadığın, sadece an " dedi. Bir sigara yaktım, güneşin ufukta kaybolmasını seyre koyuldum.

Mehmet Emin Arı
http://www.eminari.com

Yukarı

Görmüş Geçirmiş Kahveci : Kemal Duykan

Türkiye'de Savcılar da Var

Yakın geçmişi izlemiş olanlar bilir:Türkiye Vietnamlıların kurtuluş savaşında modern müstemlekeci Amerika Birleşik Devletlerini, Cezayir'in Kurtuluş Savaşında ise eski sömürgeci Fransa'yı desteklemişti. Kendi varlığını Kurtuluş savaşına borçlu olan bir ulusun, daha doğrusu o ulusu yönettiğini sanan aymazların kurtuluş savaşı verenlere değil de, müstemlekecilere destek vermesini nasıl değerlendirirsiniz?

Türkiye'nin tarihinde, hele de Osmanlının tarihinde utanılacak çok şey var ama Fransa'nın iddia ettiği gibi soykırım türü ayıplar yoktur... Amerika'nın Kızılderili soykırımı ile Fransa'nınkileri ise bilmeyen yoktur...

1960'lı yılların ikinci yarısında Vietnamlılar sömürgeci Amerikalılara karşı destanlar yazıyorlardı. Biz Gaziantepli olduğumuz için kurtuluş savaşlarına karşı çok hassastık. Ve o yıllarda yerel basında köşe yazarlığı yaptığımız için Vietnam ve Cezayirlileri savunurken Amerika ve Fransa hükümetlerini ve de onlara destek vermiş TC Hükümetlerini çok sert bir dille eleştiriyorduk.

O zamanların Süleyman Demirel Başbakanlığındaki hükümetinin İçişleri bakanı Faruk Sükan da İstanbul basını gibi Anadolu basınını da susturmak için elinden geleni arkasına koymuyor; bu kötü, bu aymaz dış politikayı eleştirenler için dava üstüne dava açtırarak yıldırma/sindirme politikaları uyguluyordu...

İşte bu türden yargılandığımız davalardan birindeki Cumhuriyet Saavcının söylemini hiç unutamıyorum. Dava konusu olan yazıda Cezayir'deki savaşta yanlış tarafı tutmanın utancından kıvranırken, şimdi bir de Vietnam Savaşındaki yanlış politikalarımız yüzünden ülkemizin geleceğini karartmakla suçladığımız Demirel Hükümetinin tüm baskılarına rağmen Cumhuriyetin savcısı direniyor ve bakın ne diyordu:

"Savcılık Gaziantep'te münteşir Sabah Gazetesi yazarı Kemal Duykan'ın söz konusu yazısında suç unsuruna rastlamamış, tam aksine yazarın TC Devletinin onurunu korumayı amaçladığı kanaatine varmış olduğundan....."

Savcının yukarıdaki cümlelerle beraatımızı talep eden söyleminden sonra söz alan Gazetemiz avukatı Orhan Barlas: "Almanya'da hakimler var" sözünü anımsatarak, "ben artık alınım açık olarak 'Türkiye de savcılar da var' eklemesini yapacağım" deyince, duruşmayı izleyen çok sayıdaki Antepliler tarafından uzun süre ayakta alkışlanmıştı...

Evet, her ülkenin olduğu gibi bizim ülkemizin tarihinde de savunulması mümkün olmayan pek çok yanlışlıklar yapılmıştır... Ama bir şey yapılmamıştır: SOYKIRIM!

Bazen açıktan bazen üstü örtülü biçimde Türkiye'yi suçlayan Fransa, Amerika, Almanya. İngiltere gibi ülkeler, aslından kendi tarihlerindeki utanç verici soykırımlardan kurtulma çabasındadırlar... Bunları çok fazla ciddiye almanın da anlamı yoktur!

Kemal Duykan

Yukarı

Milenyumun Mandalı : Sait Haşmetoğlu

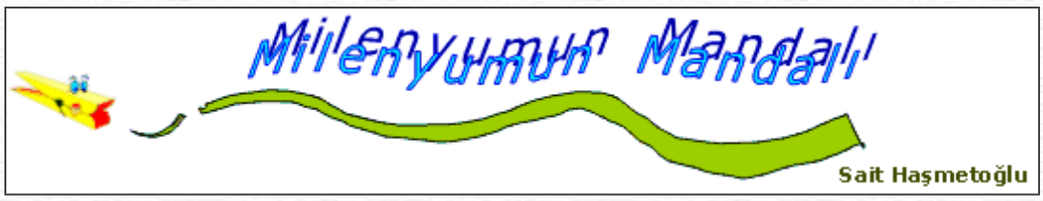

Editör'den Önemli Not: *Sevgili Sait Haşmetoğlu'nun e-romanı görsel öğelerle süslendiğinden, devamını ve önceki sayılarını aşağıdaki adresten tek tıklamayla okuyabilirsiniz. Üşenmeyin... Tıklayın...*
http://www.kahvemolasi.com/xfiles/mandal_97.asp

Devamı var

Yukarı

Dost Meclisi

Kahve Molası'nın sürekli ve sabit(!?) bir yazar kadrosu yoktur. Gazetemiz, siz sevgili kahvecilerden gelen yazılarla hayat bulmaktadır.
Her kahveci aynı zamanda bir yazar adayıdır. Bu bölüm sizlerden gelecek minik denemelere ayrılmıştır.
Yolladığınız her özgün yazı değerlendirilecektir. Siz sevgili kahvecilere önemle duyurulur.
Kahve Molası bugün **3.230** kahveciye doğru yola çıkmıştır.

Yukarı

Tadımlık Şiirler

ÖYLE GÜNLER GÖRDÜM Kİ

Öyle günler gördüm ki, aydın gökler kararıp
Bahtım bir bulut gibi üstüme çöker oldu
Her gözümü yumunca tanıdık yüzler görüp
Hayaller alev alev beynimi yakar oldu
Ümitsizlik, gariplik dört tarafımı sarıp
Yüzüm sırıtsa bile, içim yaş döker oldu

Her sabah ilk ışıklar gözlerimi oyardı
Uyanan taş duvarlar iniltimi duyardı

Öyle günler gördüm ki, duvarlar gelir dile
Gözümde canlanırdı eşkıya masalları
Varlığımı sarardı, hain bir isteyişle
Görmediğim yumuşak bir düşmanın elleri
Kafada çelik gibi fikirler dursa bile
Kalplerin eksik olmaz böyle zayıf halleri

Bazen kendi kendimin elinden kurtulurdum
Kalbimi bir çamurda çırpınırken bulurdum

Öyle günler gördüm ki, dost dediğim insanlar
Ben yanına varınca dudağını kıvırdı
Bir zamanlar yanımda ağız açmayanlar
Sırtımı sıvazladı, bana oğüt savurdu
Silahsız gördüğüne saldıran kahramanlar
En alçak tekmelerle beni yere devirdi

Ruhum bir heykel gibi düşüp parçalanırdı
Bu sesleri duyanlar gülüyorum sanırdı

Öyle günler gördüm ki, tabanca sakağımda
Tasarladım aydınlık dünyayı bırakmayı
Gönlüm acıklı buldu, en ateşli çağımda
Sönük bir yıldız gibi boşluklara akmayı
Tabancanın namlusu ısındı yanağımda
Parmağım istemedi tetiğini çekmeyi

Bir sonbahar yağmuru gibi içim ağlardı
Bir şeyler fakat beni yaşamaya bağlardı

Ey bir tane sevgilim, ben bugün yaşıyorsam
Sanma ki hayat tatlı, insanlar hoş olmustur
Dağ başında bir kaya gibiyim şöyle dursam
Etrafım eskisinden daha bomboş olmuştur
Yalnız sana borçluyum bugün dünyada varsam
Seni her andığımda gözlerim yaş olmuştur

Yaşlar ki bir ırmaktır, dertleri sürür gider
Gözyaşları içinde seneler yürür gider

Yok olmak isteğiyle kalbim attığı zaman
Bana: Yaşa der gibi gülen senin yüzündü
Dizlerim bir batakta yorgun yattığı zaman
Bacaklarıma kuvvet veren senin hızındı
Yaşaran gözlerimde, güneş battığı zaman
Sıcak bir yuva gibi tüten senin dizindi

Sen aklıma gelince her şey gülümserdi
Ağaçlar sarkı söyler, rüzgar tatlı eserdi

Ey sevgilim, bilirsin benim ne çektiğimi
Garip başımın derdi bir yürek taşıyorum
Anlarsın niçin uzak yerlere baktığımı
İçinde yaşanmaz bir dünyada yaşıyorum
Görünce gülme sakın çırpınıp aktığımı
Ilık ve aydınlık bir denize koşuyorum

Sen benim sevgilimsin sevsen de sevmesen de
Aradığım yerlere benzeyiş buldum sende

Sabahattin Ali

<#><#><#><#><#><#><#>

LEYLİM LEY

Döndüm daldan kopan kuru yaprağa
Seher yeli dağıt beni, kır beni
Götür tozlarımı burdan uzağa
Yârin çıplak ayağına sür beni

Ayın şavkı vurur sazım üstüne
Söz söyleyen yoktur sözüm üstüne
Gel ey hilal kaşlım dizim üstüne
Ay bir yandan sen bir yandan sar beni

Yedi yıldır uğramadım yurduma
Dert ortağı aramadım derdime
Geleceksen bir gün düşüp ardıma
Kula değil yüreğine sor beni

Sabahattin Ali

Yukarı

Gereksiz Bilgiler : Derleyicibaşısı Bahçıgöz

Kobe Bifteği..

Bu günki konumuz, dünyanın en pahalı eti.. Öyle bir et ve öyle bir yetiştirme tazı ki, 'vay inek vay.. ' dedirtir insana, tabii bir de bu çağdaş masallara inanıp, bir kilo ete bu parayı ödeyene...

Efendim, Kobe Bifteği ile ilgili, birçok hikaye dinleyebilirsiniz... Ve bu hikayeler, tahmin edebileceğiniz gibi sadece bir pazarlama taktiği ve masalından öteye gitmiyor ne yazık ki..

Kobe bifteği ile ilgili anlatılan şudur, bu ineklere bira içirilir, vücutlarına sake ile masaj yapılır ve sağlıklı büyümenin sağlanabilmesi için ahırda sürekli olarak klasik müzik yayını yapılır..

İşin gerçeği, hayvanlara sadece soya fasulyesi yedirilmektedir. Sake ile masaj yapılması ayrı bir hikayedir, evet, zaman zaman gerçekten hayvanların tüyleri sake ile fırçalanmaktadır, ama bunun nedeni et daha yumuşak olsun diye masaj yapmak değil, satışa yollanacakları zaman hayvanların tüylerinin daha parlak görünmesini sağlamaktır. Tüm bu hikayeler zaman içinde dallanıp budaklanmış ve sonuçta Japon çiftcisine büyük paralar kazandıran bir uluslarası pazarlama yalanına, efsanesine dönüşmüştür.. Sonuç mu? Kilosu 225 dolar (yaklaşık 400 milyon TL/Kg) olan bir et...

Şimdi siz benim bu ete karşı olduğumu düşüneceksiniz belki, ama inanın değilim, eğer bunu ödeyecek paranız varsa, ve bu et size kendinizi daha iyi hissettirecekse... neden olmasın..

İskoçya'da Old Fettercrain diye bir viski üretim tesisi gezmiştim. Bir japon çift, evlendikleri yıl bir büyük fıçı viski yaptırmış, fıçılatmış ve bu damıtımevinin mahzeninde olgunlaşmaya terketmişlerdi.. Yaklaşık 40 yıldır evli olan bu çift, neredeyse her yıl evlenme yıldönümlerinde İskoçya'ya kadar gelip, kendi fıçılarının tıpasını açtırıp durum ne merkezde diye tadına bakıp yine geri gitmekteymişler. Benim ziyaretimden sanırım birkaç yıl sonra evliliklerinin 50. yılı dolacak ve fıçılarını Japonya'ya aldırıp eş dost hep birlikte dibine kibrit suyu ekeceklermiş.. Bir miktar viski için, belki fazlaca masraflı ve ağdalı bir ritüel olarak görülebilir, ama.... Eğer böyle hoşunuza gidiyorsa.. doğrusu odur..

aaltan@superonline.com

Yukarı

Biraz Gülümseyin

Hafif meşrep

Hafif meşrep kadına sorarlar:
- Sevişirken kocanızla konuşur musunuz?
Kadın kıkırdayarak cevap verir:
- Ararsa neden konuşmayayım?

.....

VİCDANININ SESİ

Doktor John hastasıyla ateşli bir yatak faslından sonra, oturup durum muhakemesi yapar: "Keşke yapmasaydım ama napalım.. Tüm doktorlar meslek hayatında birkez de olsa hastasıyla yatmıştır" diye kendini avutmaya çalışır. O sırada vicdanı seslenir:
"Ama John sen bir veterinersin."

<#><#><#><#><#><#><#>

Baş eti yemek genetik olsa gerek:-))

Yukarı

Birlikte Oynayalım : Presented by Enishte

Tartışma kalmadı, herşey mükemmel, son bir şey EMİR kelimeleri kullanılmasın. Yanıtım :

KÖPEK - KEPEK - KELEK - MELEK - MELİK - MEKİK - KEKİK- **KEMİK**
KÖPEK - KEPEK - KELEK - KELER - KESER - KESİR - KESİK - **KEMİK**

şeklinde olup benzer çözüm ve hamleyi sunan Serpil YILDIZ, Selcan LAFÇI, Mehtap YILDIZ ve Kemal ÖZBATUR ve Merve ŞAHİN'e teşekkürler.. Ancak; KESEK (bel, çapa veya sabanla, çimen yapmak için koparılan çayır, toprak parçası, tezek) ve KELİK (eski ayakkabı) kelimeleriyle çözümü 2 hamle birden öne getirip :

KÖPEK - KEPEK - KESEK - KESİK - **KEMİK**
KÖPEK - KEPEK - KELEK - KELİK - **KEMİK**

şeklinde Enişte'ye NANİK yapanlar sırasıyla; Berrin CERRAHOĞLU'na ALTIN, Sinem GÖĞDÜN'e GÜMÜŞ ve Ayşe Nur Gedik AZRAK'a BRONZ madalyalarını sunuyorum.. Alkışlarım aynı zamanda eşit hamlede çözüme giden ve yine NANİK yapabilenlere : Sabite MÜFTÜGİL, Tanju AKDENİZ, Hakan CELAYİR, Şemsi YILDIRIM ve Canan KURALAY'a...

Yeni Soru : 5 - Eskiden oynadığımız bir oyun vardı :-) Bakalım hatırlayabilecek miyiz ?

ÇELİK - ..1.. - ..2.. - ..3.. - ..4.. - ..5.. - ..6.. - ..7.. - **ÇOMAK**

asesen@turk.net

Yukarı

Kıraathane Panosu

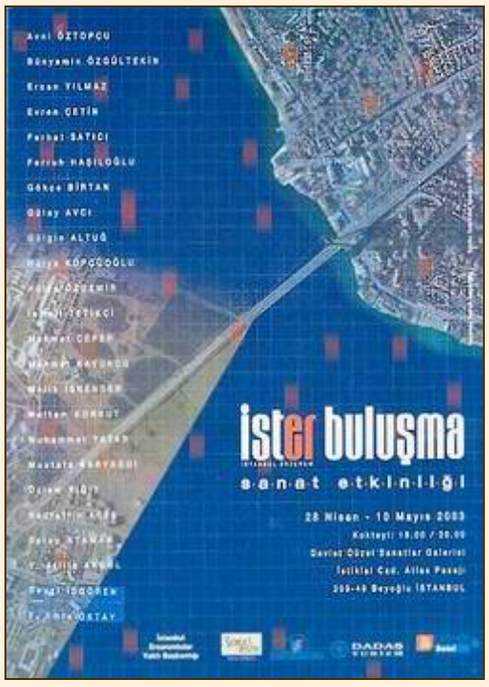

ister buluşma

28 Nisan - 10 Mayıs 2003
Devlet Güzel Sanatlar Galerisi
İstiklal Cad. Atlas Pasajı
209-49 Beyoğlu İstanbul

Yukarı

İşe Yarar Kısayollar - Şef garson: Akın Ceylan

http://clevermedia.com/game.cgi?hyperjet

Online oynayabileceğiniz bir araba yarışı adresi veriyorum sizlere. Obje dizaynları biraz uçuk olsada eğlenceli olduğu kesin. Yarışma sonrası yüksek puan aldığınızda sıralamaya girmeniz ve isminizin listede yayınlanmasıda cabası. iyi eğlenceler.

http://www.cqql.net/bmw.htm

"Bmw isetta". Nedir bu bilen varmı? ...It is in terrific condition... vibrant red and white, complete with interior and exterior racks, trim rings around the original BMW hub caps, original BMW locking gas cap, and a sun visor. The gearshift is on the left, which takes a little getting used to... Ben böyle bir şey görmedim dememeniz için önden buyrun.

http://www.tdk.gov.tr/tdksozluk/sozara.htm

Enişte sağolsun. Kelime oyunu sırasında takılınca aklıma getirdi ve ben de web sayfasını bulup yardım aldım. Hani şu bildiğiniz Türk Dil Kurumu Türkçe sözlüğü. Web adresini bilmekte fayda var. Ne olur ne olmaz, nerede lazım olacağı hiç belli olmaz..:)

http://www.kimyaokulu.com/odev/

Aslında bu web sayfası biraz kopyaya teşvik ediyor; fakat çocuklarımızın araştırmacılık ruhunu geliştirmeleri için özellikle tavsiye ediyorum. Eğer istenirse internet ortamında her türlü bilgiye ulaşılabileceğinin küçük bir kanıtı. Kimya ödevleri konulu bu sayfalarda eğlencelik deney dökümanları da mevcut. Yani iyi eğlenceler...

Yukarı

Damak tadınıza uygun kahveler

Advanced Hide Folders v4.0 [266k] W9x/2k/XP FREE
http://www.hide-folders.biz/adv-hide-folders.zip

Bilgisayarınızdaki klasörleri görünmez hale getirip yabancı gözlerden saklayabileceğiniz çok güzel bir program. Sürükle bırak işlemiyle klasörleri programa atıyor yada filtreleme kullanabiliyorsunuz. Örneğin sadece jpg leri gizle gibi. Dosyaları tekrar görünür kılmak için program içinden şifre kullanıyorsunuz. Deneyin seveceksiniz.

Yukarı

ISSN: 1303-8923